

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9316/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Мирослав Рњаковић адвокат из ..., против туженог „1a Travel“ Предузећа за туризам, грађевинарство, увоз и извоз д.о.о. Београд, кога заступа Милан Алановић адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13693/21 од 26.12.2024. године, на седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13693/21 од 26.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 13693/21 од 26.12.2024. године преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 29069/20 од 23.10.2020. године, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу 74.000,00 динара, по основу стицања без основа, са законском затезном каматом од 25.05.2020. до исплате (став први изреке) и на име трошкова поступка и то: 17.300,00 динара - првостепеног (став други изреке) и 12.000,00 динара - другостепеног (став трећи изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, не указујући на разлоге нити законске одредбе на основу којих то чини.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбама ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1) и да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2). У споровима мале вредности, а то су и спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1) није дозвољена ревизија против одлуке другостепеног суда (479. став 6).

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела од 74.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (16.07.2020. године), у коме је поступак спроведен по правилима која се односи на поступак у споровима мале вредности, те је очигледно да је у питању спор мале вредности.

С обзиром на изложено, дозвољеност ревизије туженог не може се оцењивати применом одредбе члана 403. став 2. тачка 2. из општег дела ЗПП, већ се оцењује, сагласно одредби члана 467. истог закона, применом одредбе члана 479. ЗПП, којом је право на изјављивање ревизије другачије уређено, тако што је изричито искључено.

Пошто је одредбама главе XXXIII ЗПП, која се односи на спорове мале вредности, прописано да у таквом спору ревизија није дозвољена, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака није од утицаја на другачији закључак о дозвољености ревизије, па је ревизија као неодзвољена одбачена првим ставом изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

Очигледна грешка у изради другостепене пресуде (означавањем де је реч о решењу, уместо о пресуди и незначавањем да се доноси „у име народа“) може се отклонити и по службеној дужности у свако доба, у смислу члана 362. ЗПП, па ће другостепени суд ту грешку исправити применом члана 385. став 1. ЗПП пре него што списе проследи првостепеном суду.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**